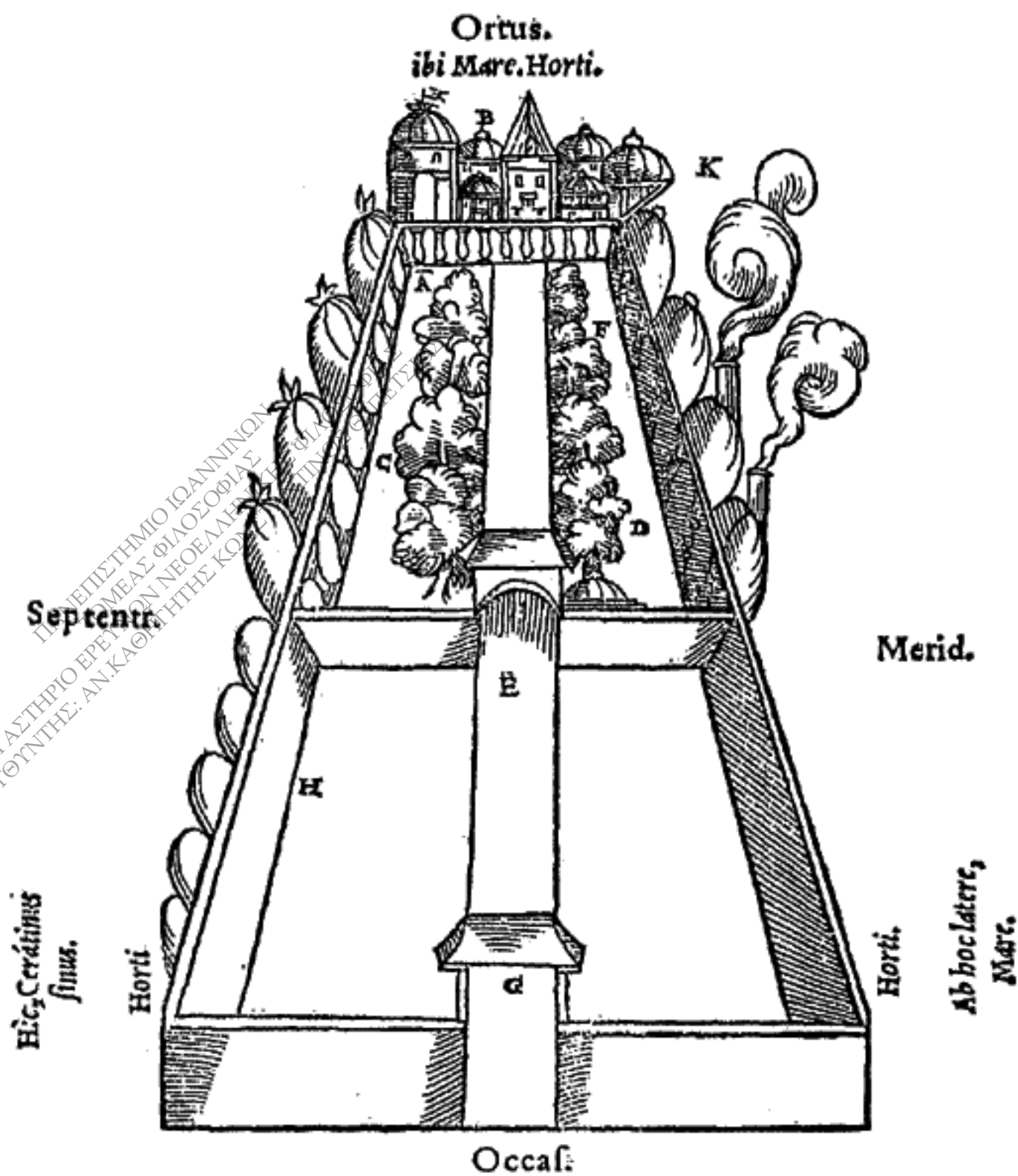

Porta Ottomanica, uel Sarai,

ΠΕΡΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΕΠΙΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΜΕΡΗΣ ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ

G prima porta.	C Ibi intus, D. Schivoeigkerus initio pransus.
E secunda porta.	H Ministri tenent equos Dominorum,
T tertia porta.	I minoris Sophiæ templū: vbi nunc, armamentariū.
B ibi Rex.	K plumbea tecta. Ibi, etiam culina: ante paucos annos, cum aromatibus multorum millium Ducatorum combusta;
A cupressi, oleæ, ficus, platani.	
D aliquot ibi millia Ianizarorum.	

Sibolin, Σιμπλιν, vulgariter: pro, eis τὸν πόλιμ.

Magnus Turcarum imperator (inquit Gruffæus) Constantinopoli residet: quam Turcæ Stambol dicunt, uolentes dicere Stibolim, ut Græci: qui hanc uocem, eis τὸν πόλιμ commutarunt. Palatium, quod Sarai dicitur, respicit castella, quæ Scutari dicuntur: ubi olim urbs Bithyniæ Chalcedon sita fuit: uix parui miliaris spatio ab illo distantia. In eo Sarai (quia maximi circuitus) sunt plurima cubacula, opulentissimè instructa, præsertim cubiculum imperatoris.

vγ. Ternobus, Τερνοβου, vel Trinob.

Μετροπόλις τερνόβου ὁ τέρνοβος ὄρυμνος ἀπὸ τῆς ἀμαλῆς προφραγῆς τῶν κατὰ τὸ αἶμα ἀπασῶν πόλιων: τῆς χεῖς τε ισχυρῆς περιβλημῆος, καὶ ῥύμασι πόλιμαίω διειλημῆος, καὶ ὄρεος ἀκρωρυχίας πεπολισμῆος. Τερνοβου, est omnium hæmi urbium munitissima et præstantissima: firmis circumdata mœnibus, anne intercepta, in uertice montis edificata. In manuscripto Augustano legitur: ἐξ ἀσβεστῆς πεπολισμῆος, ἐ καλce edificata. Choniata lib. 1. de Alexio Comneno, Isaacij fratre. Επολιόρμει τὸν τέρνοβου, οὐ ἢ τὰ βασιλεια λὺν τ βυλγαρῶν. Obsidebat Ternobum, quæ Bulgarorum Regia erat. Gregoras lib. 3.

ιδ. Morituri, cucullati.

Μεγαλόσχυμος Manuel Comnenus, anno 1180. mori se sentiῶς, τὸ μοναστικὸν σχῆμα ἤτησε. καὶ οἱ πρὸς αὐτὸν, ὁδοῦν συνπορεύσαντες (in manuscr. ὁρῶντες τινὸς μοναχῶ ῥάσα) πρὸς δύνουσι μὴ αὐτὸν (ἀπενδύουσι) τὰ μαλακὰ καὶ κέρχια (τὰ βασιλεια) ἀμφια: ἐπονδύουσι ἢ τὸ τραχὺ ἢ κατὰ τὸν πολιτείαν ὄνδυμα: εἰς ὀπίσθιον μῆτιμα βόττε πρηνεματιῶν ἠρῶν τὸ θεοτόδρω, καὶ θύρακι σεμνοτόδρω, τῷ ἕρανίω στρατολογῆσαντες ἠγιμόνι. Monasticum postulauit habitum. Ac ministri, cucullam nescio unde hacti, mollibus et Regijs uestibus detractis, asperoq; illo diuinæ uitæ indumento illi inducto: in spiritalem cum mutant militem: et galea diuiniore, thoraceq; honestiore, in celestis Imperatoris album referunt. Choniata, de imperio huius Manuelis lib. 7. Ἄλλὰ μόνον σωτήριον ἡ τάφιμ.

τὰ φρονιμὰ ἢ τὴν ψυχὴν ἡμῶν, διὰ βιβλίων αἰετῶν τὸ χεῖρ ἢ μέγα κατ' ἄνωμα πείσως, εἰς τὰς ἡραβίας πατρὸς χεῖρας Vera mone-
παράβασιν. tium uelitis.

Ἐξελθὼν οὐτίμως) In Patriarcheio, aliquot Patriarche sepulti. Coemeteria (ut ex Gerlach. percepit) habent νε.
extra urbem, Graeci, Turcae, & Iudaei; singuli sua seorsim, sine muro, aut septo. Graecis, duo Coemeteria sunt. V- Sepultura
num, apud pagum παρὰ τὴν πόλιν dictum: e regione urbis, ad sinum Ceratinum: in quo etiam praecipui & nobiles Graecorum,
humantur: habentq; sua peculiaria in coemeterio loca, singulae familiae: quibus locis muri circumdati sunt: & in
eis humus est, cui saxa cum Epitaphijs imponuntur. Alterum coemeteriū, extra oppidū Peram est. Idem Ger
lachius, 28. Septemb. 1574. ad magistros illustris Stipendij Tybing. scribens: Mos hic Graecorum, inquit, Rusti-
cis nostris haud ingratus esset. Aliquo mortuo, cognati ei exequias, eo anno xpius celebrant, magnis sumptib. Exequias
In ea celebratione, omnis generis legumina, & varia genera rerum pistarum, cum uino optimo, ante sacrarium
ea copia afferuntur: ut omnibus, qui sunt in Templo, sufficere possint. Calogeri & Presbyteri, ad ea sacra con-
uenientes; cum paucis Scholasticis, canunt: multiplici crucis signatione utentes. Diaconus, preces & iussitum a-
liquoties super oblationes facit: petēs, ut anima defuncti, in pace quiescat. Hisce cantionibus per Chorum factis,
precibus & suffitiibus finitis: legumina illa (sunt autem amygdala, uuae passae, Zibebae, & alia delicata) cū uario
genere pisti, copiose singulis distribuuntur. Postea, singulis datur spirā. Haec uel domum portare, uel in Ten-
plo comedere (quod à plerisq; fit) licet. Vltimò, circumueunt aliqui, cum patellis argenteis satis capacibus: quas
singulis, plenas generosissimi uini, exhibent. ita in signum mutuae delectationis, sub finem sacrorum, omnes codē
cibo & potu fruuntur. Antē hanc communionem, fit collatio elemosynarum: ubi singulis datur particula pa-
nis: quam sua lingua ψωμὸν ἀγίασιν ἰδοῦσιν uocant. Haec (inquit idem) ipse uidi: die Dominico templum Graecorū in-
gressus. In libro διόπτης eiusdem Gerlachij, quaedam ἑρωτησέμεθα adiecta est, id est, aliquot Quaestiones. I-
bi dicitur inter alia hoc quoq; τοῖς τριτησίμῳ ἐπιτελεῖται τριτη, καὶ οὐνάρι, ἢ σακρανοσά. τριτη μὲν, ὅτι ὁ τριτησίμῳ,
τῆ γ' ἡμέρῃ ἀλλοιοῦται, ἀπέγνωσιν ὅτι ὁ ψῆφος ἀπολλύει. οὐνάρι ἢ ὅτι τῆ θ. ἀπερὶνει τὸ σῶμα εἰς σῆμα, ὅτι κατὰ τὴν σω-
ζομένην, σακρανοσά ἢ, ὅτι τῆ μ. ἢ αὐτῆ συνκρίθῃ τῶ π. αὐτῆ. Mortuus perfoliuitur Tertia, & Nona, & Qua-
dragesima. Tertia, quòd mortuus, die tertio immutatur, agnitione faciei amissa. Nona, quod nono die totū cor-
pus diffuit, praeter cor. Quadragesima, quòd quadragesimo ipsum quoq; cor perit. Et in ipsa διόπτης, aliter
hoc modo.

- 1. τριτη, quòd Christus tertio die resurrexit.
- 2. οὐνάρι, quòd post octo dies (adde τὴν ἀναστάσιμον ἡμέραν: tunc erunt 9.) rur-
sus apparuit.
- 3. σακρανοσά: quòd quadragesimo die ἀνελεύθη, in caelum ascendit.

Ἀρχὴ, τὸ συμφωνιακόν) Canon 2. Chalcedonensis concilij. Εἰς τὴν ἐπίσημον & ἰδίαν χεῖρ ἢ χειροτονίαν ποιήσασθαι: ἢ νε.
εἰς πρῶτον κατὰ γὰρ τὸ πῶς ἀπέστειλον χεῖρ, διὰ αἰσθητικῶν οὐσιμῶν: ὅ τῶ το ἐπιχειρήσας, ἐλεγχθεῖς, κινδυνουσέντω πε-
εἰς τὸ οἰκίον βαθμῶν: καὶ ὁ χειροτονούμενος, κινδύνῳ ἐν αἷματι κατ' ἐπιποσειαν ὠφελεῖσθαι χεῖρ. ἢ νίαι, ἢ περὶ βολῆς. Si quis pe-
cunia causa ordinationē fecerit: & turpis lucri gratia uenale proposuerit gratiā, quae uendi nō debet: hic, si cō-
uictus fuerit, in periculum de suo gradu ueniat: & qui ordinatus est, nihil ex ea mundinatione fructus capiat.

Ὁ μέγας σακελλαριῶς) ἢ τὸ ἰδίον τῶν ἱερῶν σακελλῶν, ἀνδρονότι τῶ γυναικείῳ μοναστηρίῳ. Magnus Sacella-
rius dicitur, qui curam gerit sacrarū Sacellarū, id est, foemineorum Monasteriorū. In Codice Augustano, Pachy-
merae historiam continente. Σακελλαριῶς, ὁ πρῶτος ἀπὸ τῶν ἀπαιτητῶν τῶν μοναχῶν καὶ ἱερῶν: καὶ ἐπισημῶν
μοναχῶν, τοῖς ἀνδράσι καὶ γυναικῶσι. Sacellarius, qui compescit petulantes Monachos & Sacerdotes: &
praest Monasterijs utriusq; sexus. Gerlach. Epistola 7. Mart. 1578. ad me.

τὸ πῖτ παρὰ τὴν πόλιν) placēt: παρὰ τὴν, forum. Ideo τὸ πῖτ παρὰ τὴν, forum cupidinarium uideri queat. Sed
indicauerat mihi Stamatius, de quo supra: esse forū, ubi ποιοῦνται πάντα, ὅσα τεχνικὰ καὶ καλὰ. τὸ πῖτ: τὸ πῖτ, forū
rerum preciosissimarum esse, ex auro sericoq; D. Gerlachius in Epist. 1. Febru. 1577. ad M. Sam. Halland. scri-
bit. Theodosius μέγαν φόρον, seu παρὰ τὴν πόλιν, esse dicit.

Μέγας χερτοφύλαξ) Ante initium historiae Pachymerae, in Augustana Bibliotheca: χερτοφύλαξ, ὁ πρῶτος ἐπι-
θεσιμὸς διεξάγων: cuiusuis materiae, seu negotij, executor. ὁ μέγας χερτοφύλαξ inquit Gerl. in Epist. 27. Nouemb. 1575.
1575. ad me) custos est Ecclesiasticorū priuilegiarū, & legatorū. Iudex item Ecclesiasticarū controuersiarum,
& quaestionū matrimonialium. De hoc Alexandro Chartophylace, in praefatione Hieronymi Vuolsij in Zona-
ram sic scribitur. Chronicon Ioan. Zonarae, anno Domini 1354. Constantinopoli in Pera, siue Galata. i o. Du-
catis Hungaricis emi (inquit Ioannes Derschnuamus) à magnifico Domino Antonio Cantacuzeno: cuius fan i Anton. Can-
tauzenus.
est. Ab eoq; rogatus sum: ut hoc opus aliquando excuderetur: & impressi codicis sibi copia fieret, ob Zonaram
conseruatum. Praeterea, secundum Zonarae tomum de Imperatoribus, conferendi gratia ab Alexandro Charto-
phylace, XXX. Ducatis Hungaricis cōparauit. Haec ille. De ipsdē uiris cūm quaesiuisset: respōdit mihi D. Gerl.
Epist. 7. Mart. 1578. Alexander Chartophylax, & Antonius Cantacuzenus, dudum obierūt. Hic uerò reliquū
tres filios: Cōstātinū, Georgiū, & Manuclē Georgius, Bibliothecae paternaes heres est: in qua praeter alia, serua-
ri dicuntur Acta tertij, quarti, & quinti Cōcilij: Exegeſis ἀποφύλων in Pētateuchū: Nilus Theologus, alijq; libri
optimi: sed intolerabili precio aestimari. Manuel, nunq̄ in publicum prodit: sed à cōgressib. hominum abstinet.
Eγῶ

Vera mone-
tium uelitis.
Exequias
Iusta certō-
rum dierum.
Recordatio
mortuorū
trina.
Cōtra Simo-
niām.
Magnus Sa-
cellarius.
Berzenstein.
Magnus
Chartophy-
lax.
Anton. Can-
tauzenus.
Alexand.
Chartophy-
lax.

Melanchthonis Epistola ad Ioanaphum

Εγινε πατριάρχης τῆς τῆς ὁ νότιος ἰωάννης (Ad hunc Ioanaphum, Philip. Melanchthon Græcam epistola anni 1559. (cum Demetrius Mysus, senex græcis, ei de statu Ecclesiarum Græcarum exposuisset) è Saxonia scripsit: gratias Deo agens, etiam nunc Ecclesiam sibi, in Thracia, Græcia, et Asia, conseruanti. In nostris Ecclesijs, doctrinam Prophetarum et Apostolorum sonare: et nobis hereses ueteres, et suæ restitutiones, odio esse. Non ergo hunc Patriarcham debere maleuolis, qui nos calumniantur, fidem habere. Ea et Epistolam, cum nostris Poëmatibus Græcis, Orationibusq; Ioannes Oporinus Basilee 1566. excudit. Vbi postea in Textu dicitur, illum fuisse πολλάκις ἰσχυρόν D. Theodosius mibi 1530. annotauit: ἰὼ ὁ πατριάρχης ἦτο ἰωάννης ἀνδρ φιλέλλη, καὶ ἀγαθός. φόνος ἦ ὅτι πολλοῖς κτλ. τῆς ὁ μελαξός.

Λογοθέτης

Κυρὸς Ἰσβίου Λογοθέτης, Magister rationum est, qui expensis et redditus computat. Gerlach. Epist. ad D. D. Iacobum Andreæ 26. Nouemb. 75. Ο μαχούτης ἐπίσκοπος. ἰὼ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἀλαμαντῶν, ὡς ἡ λατίνων βίβλιος φωνῆ, καὶ μελαξός: ὡς δὲ ἔδωκεν ἔποιον, Λογοθέτης. Choniat. lib. 7. de Manuele Comneno. Moguntinus Episcopus (Christianus ex Turingia, Comes Buchensis) erat Caesaris Germanorum (Frid. Barbarossæ) Cancellarius, Græcis Logotheta. Hierax, μέγας Patriarchatus Λογοθέτης est (ut ex eodem Gerl. audiui, qui sæpe cum eo fuit) id est, Oeconomus, siue Procurator: quod, magnum officium est, et politicum. Er heißt sich gar statlich. Vxorem habet καὶ ἑταίριον: die ist gar kostlich, vber unsere edle, mit Gold und Silber.

Ἰσβίου Λογοθέτης

ξβ'

Ἐκ Κωνσταντινῆς Συνοδῆς hæc habita fuit ὁ κερχολόγιος, 4. 12. Christi, 8 Cal. Iun. seu 25. die Maij: μετὰ τῶν ὑπατέων τῶν οὐλοξοτ. ἔτι με βυσαλέων, Ονωζις τὸ δουδένιατον, καὶ θεοδοσίος τὸ ὄγδοον, τῶν κώγισον.

Theonius

ξγ'

Κυρὸς θωανά Ηαίης existimo esse præfationem: quæ excusa est eis διδωχὰς Ἀλεξίς Ἰσβίως τῆς ῥεφτῆρος, καὶ χυρτεφύλακος τῆς Κωνσταντινῆς, anno 1560. Venetijs: cuius Præfationis, hæc inscriptio est. Ο ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐλάχιος, θωανάς: καὶ ἔξιστος τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως: τοῖς ἀδελφίμοις ἀρχιεπίσκοποις, καὶ φιλαρέτοις πατράσι: ἰὼ τι λοιπῶ τῆς νυξίς χριστωνύμων πληρώματι, σὺ πρῶτῆριον. Antistitum minimus. Theonius: Exarchus sanctissimi Constantinop. Patriarchæ: reuerendis Pontificibus, et uirtutis amantibus patribus: reliquoq; Christiano Domini gregi, S. D.

ξδ'

Cyrillus, Nicææ Metropolita.

Μιτροπολίτης νικαίας νύβελος. De hoc, Gerlachius ad D. Cancellar. Iac. Andreæ 26. Maij. 75. Petij à Rhetore, D. Ioan. Zyzomala, hodie: me ad Metropolitanam de Nicæa duci: quem ante triduum aduenisse audieram. Conuenimus uirum humanissimum, et lingue antiquæ non imperitum. Cumq; occasione capta, à commendatione celeberrimi et orthodoxi apud nos Concilij Nicæni, sermiones de statu Ecclesiarum dioecesis eius, et nostrarum, habuissemus: tempus uespertinum me donum reuocauit. Petijt, ut se Nicæam post paucos dies comitari uellem. Sed cum literæ securitatis (addit idem in Epistola ad D. Ioan. Vesenbecium, et Ioan. Præntellum eodem die scripta) à supremo Bassa impetrandæ sint: idq; ante me quibusdam negatum sit: nihil sperare possum. Et in Epist. 27. Nouemb. 75 ad me: Nicæa, inquit, Metropolis adhuc, sed absq; Episcopatibus, est. Cuius Metropolitanus 30. Maij mibi dixit: in urbe Nicæa tres Ecclesiæ esse. 1. τῆς Παναγίας, hoc est, Mariæ (iuxta quam amplissimus locus uidetur, in quo Concilium habitum fuerit) 2. τῶν ἁγίων θεολόγων. 3. τῆς ἁγίας Γεωργίης. In tota autem præfectura esse circiter L. Ecclesiæ. Huic Nicæno, Cyrillo nomen esse: Ephesio, Athanasio: Thessaloniceῖ ἰωάννη: in Epistola 17. Maij 76. ad me scribit. Die 4. Aug. 76. Græci festum inuentionis Crucis, et 7. Maccæbæorum martyrum, celebrarunt, præsentē Nicææ Metropolita. Idem in Epist. ad D. Cancell. eo die scripta. Idē Nicænus hæc uerba in libello Gerlachij scripsit.

Testimoniū de Steph. Gerlachio.

† Η ταπεινότης ἡ μὲν πιστῆ: ὁ πῶς ὁ αὐτοδουλοῦ ἀνδρ σέφανος ὁ Γόβλαχ, ὁ Κωνσταντινῆς πόλεως οὐλοξοτον ἡμῶν: καὶ σιωωμίλνσε μετ' ἡμῶν: καὶ ἀποδοχῆς καὶ φιλικίας αὐτὸν ἐπέβαλεν ἄξιον. Οθεν καὶ τῆς τὸ ἐγγραφοῦ, μνήμης εἶνα κατεγράψαμεν, καὶ τὸ ἰπ γ ἐτῶ, μὲν ἰνῶν.

Handwritten signature in Greek script.

Legitur. ἰνδουλιῶν γ. ὁ ταπεινὸς μιτροπολίτης νικαίας, νύβελος.

Humilitas nostra testificatur: optimum uirum, Stephanum Gerlachium ad nos uenisse Constantinopolis et nobiscum collocutum esse: quem et approbatione amicitiaq; dignum iudicauimus. Unde et hoc nianu nostra, memoriæ causa inscripsimus. anno 7083. mense Iunio, Indictione 3.

Humilis Metropolita Nicææ, Cyrillus.

Numerus ἰπ γ. 1574. annum Christi facit. Fortè debet ἰπ Α. esse: id est 1575. Christi annus.

Rhendina.

ξε'

Επίσκοπος ῥενδίνης Rhendina est fluuius, urbs et regio uastata, in partibus Thessalici secundæ: à qua Episcopatus sub Thessalonicensi Metropolita cognominatur. Hic Episcopatus, factus nunc Metropolita ναυπαίου τῶ, titulum etiam habet ἀτωλίας ἐξάρχης, id est, Legati Aetoliæ: quemadmodum nos Legatum Apostolicæ sedis dicimus) et Angyræ locum tenentis, absente Metropolita ἀγγύρας: quæ, Anguri uulgo dicitur. Gerlachio Epist. 27. Nouemb. 5. ad me: in qua etiam ὁ ναυπαίους μιτροπολίτης, καὶ ἀρτῆς, seu ἀναερνανίας, Damascenus appellatur. Postrema subscriptio, mihi non potuit declarari: nec ab Vngaris, Tybingæ Academiæ studiosis: nec à D. Primo Trubero, pagi uicini Dærdingæ Concionatore, Sclauonicæ lingue doctissimo: nec à Græcis, Luca et Andrea Argyris, ex inf. Sandorina, siue Therasia, huc 23. Ianuar.

Bulgaricalin gua.

μαρ. 1581 λύτρε χαρίμ profectis. Intellexi autem ex D. Gerlachio, esse Bulgariam linguam: quæ quia uicini-
 or Græcis, quajdam ab ijs literas habet. Tandem 28. Jun. 1581. ex D. Theodosij ad me missis scriptis didici.
 Ευλαγάρω (inquit) εἰσι γράμματᾶ, τᾶ παεινὸς ἐπίσκοπος μελετῶν ὑπέγραψα.

ξγ.
Reuerentia

Επαμ μεταώριαν) Gerlach. in familiari mecum colloquio:
 {μεγάλα: cum quis toto corpore, sine tamen genuum flexione) se ferè ad terram usq; an-
 μεταώρια, inquit, est } trossum inclinat.
 {μειρά: cum tantum ceruicem inclinat, et caput, aliquò usq;.

Hunc Iosaphum, et sequentem Metrophanem à Michaele Cantacuzeno, Græcorum potentissimo, depo-
 situm esse, scripsit idem Gerlach. ad M. Samuelem Halandum . Aug. 1576.

ξδ.
Pere Eccle-
siaz.

καὶ τᾶ Γαλατᾶ) Papiæ (inquit Gerlach.) in oppido Galata, siue Pera, Generalem Antistitem totius Orientis
 habent, cui titulus Patriarchæ est. Dicitur, linguam Græcam, ueterem, et uulgarem, cum Latina et Itali-
 ca scire. Monasteria eis Galatæ sunt plura. 1. ad S. Fræcisum, quæ est Ecclesia principalis. 2. ad S. Benedictum.
 3. ad S. Petrum. 4. ad S. Georgium. 5. ad S. Mariam. 6. ad S. Annam. 7. ad S. Claram. 8. ad S. Ioannem. Græci etiã
 7. aut 8. Tempia habent Galatæ: inter quæ templum S. Mariæ χουσεπυῆς eminet.

ο τιμιάτατ μέγας οἰκονόμ) In historico Pachym. manuscr. libro: μέγας οἰκονόμ, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονο-
 μίαν τᾶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἔχει. Magnus Oecononus est, qui totam rerum Ecclesiasticarum dispen-
 sationem habet.

ξε.
μέγας οἰκονό-
μ.

ο μέγας βασιλεῖ) D. Basilium (ut ex Gerlach. percep) ubiq; in Templis Græci pingunt facie macilentæ,
 et barba longa (Chrysostomum uerò sine barba) et Basilio similiter, S. Athanasium, Alexandrinum Patriar-
 cham: facie tamen magis pingui. Plerunq; autem Athanasius anathemata suspensa habet, laminas argenteas: fi-
 guram manus, pedis, aut hominis, habentes: aut uela serica, ne situ ille corrumpatur. Eas autem res dedicant ho-
 mines, morbo correpti. Ut, quòd 5. Iun. 1576. ipse Gerlachius, in Eccl. siola S. Michaelis, extra uicium S. Angeli
 in Bosphoro sita, uidit ad effigiem S. Anastasij 2. laminas, 1. argenteam. 2. auream, magnitudinis tuleri: paucis me-
 sibus antè à muliere suspensam: quæ peste laborans, eam uouerat, si liberaretur sicut et factum est.

ξθ.
Facies S. Pa-
trum.
Donaria in
Templis.

Εφεσσοῦν καὶ ἱερεῖς τῶν) Dixit mihi D. Patriarcha Hieremias (inquit Gerlach. in Epist. 26. Nouemb. 75.
 ad D. Cancellar.) se in tota Dicecesi sua (uidens indulgentias Papales) sub pœna abdicat. omis mandasse, ne quis
 pecunia absolueretur. Viditq; tunc in Patriarchatu, Chij et Naupacti Metropolitæ: quos Simonie causa loco
 suo mouerat.

ο.
Simoniaz

Εἰς τὴν μελέτην) Patriarcha Hieremias, uir est humanissimus, ac ueritatis studiosissimus: perpetuò in lectione
 Patrum, et aliorum bonorum Autorum: quantum ei per negotia Ecclesiastica et politica conceditur. Nam
 præter Ecclesiarum curam, incumbit ipsi eti. un onus iudicandi causas Græcorum: quas coram iudice extraneo
 siue Turca, disceptari nolunt. Cumq; nemo sit, qui liberales artes hodie iuuenes doceat: non erubescit, in uirili
 etate, Dialecticæ, Rhetoricæ, et Ethicæ, à Rhetore suo senè Ioan. Zygomala nunc Cathedralis Ecclesiæ scri-
 pturarum interprete) audire: qui artium harum mediocrem cognitionem, Patruj ante plures annos hausit. Epi-
 tomè Dialecticæ, Rhetoricæ, et Ethicæ Basileæ impressam, Patriarchæ uertit. Optaret, sibi ex Germania Græ-
 cum quid istis artibus mitti, et studia piorum iuuari. Gerlach. ad D. Cancell. nostrum 17. Maij, 1576. In tota
 Græcia, studia nullibi florent: Academiæ et Professores publicos nullos habent, præter Scholas triuales: in
 quibus pueri, ὁρολόγιον, οὐτῶν χορ, Psalterium, aliosq; libros, quorum in missa usus est, legere docentur. Qui
 uerè eos intelligat inter Presbyteros et calogeros, paucissimi sunt. Quidam Italiæ Academiæ ad:unt: in quib.
 antiquam linguam, principia Philosophiæ, Patrumq; Theologiam, percipiunt. Hi reuersi domum, alios inter-
 dum erudiunt: que nammodum hinc in Patriarchatu medicus quidam Leonardus, è Chio, Patriarchæ, a ijsq; Ca-
 logeris; Animonij commentaria in Organon Aristotelis, Rhetor Hermogenem, et Hesiodum, explicat. Salarium
 si habent: exiguum est. Sacerdotes, stipem ab auditoribus habent. Sunt enim certæ domus, cuiq; Ecclesiæ an-
 numeratæ: à quibus singulis, Deputatum, quod ipsi χουινδὸν uocant, quouis anno accipiunt. Ex sepultura etiã
 exequijs, alijsq; officijs Sacerdot. libus (ut missis: quas Laici pro se, et defunctis cognatis, emunt) pecuniam lu-
 erantur. Quidam interea domi suæ opificia exercent. Quibusdam quoq; Ecclesijs, fundi certi à moribundis
 dedicati sunt. Sacerdotēs, uxores habent: sed prima defuncta, secundam ducere (ut nec post consecrationem sui
 demum ducere) nisi officio priuari uelint, non licet. Idem Gerl. ad D. lac. Heerbrandum 26. Nouemb. 1575.

οα.
Hieremias P.
studia.

Schole Græ-
corum.

Ecclesiasticæ
salaria.

Sacerdotum
coniugium.

Νὰ διδασκεῖ, καὶ τὰ κηρύττει) Græci, per totum anni circulum, missa, plerisq; uix (puto enim sermone Græ-
 co conscripta est) intellecta, contenti, nunquam, nisi gaudagesimali tempore, conciones habent: sub utraq;
 tamen specie communicant. Gerl. 11. Octob. 1573. primas literas è Constantinopoli D. Cancellario scribens: huc
 Tybingam 1. Ianuar. 74. allat. Patriarcha anno superiori 75. Aduentus tempore, tres aut quatuor conciones
 in templo, lingua uulgari, omnibusq; intellecta, habuit. Die 26 Febru. currentis anni, Rhetor (nunc magnus
 scripturæ interpret) de ultimo iudicio ad populum declamauit. Et singulis Dominicis quadragesimæ, Mona-
 chus quidam non indoctus, Matthæus nomine, lingua puriore Græca, uulgo ignota, concionatus est. Quòd se
 uulgo non accomodet, non probatur. Audiui eum 25. Mart. Galatæ in Templo χουσεπυῆς (ubi et Patriarcha;
 missa Basilijs habita, elemosynam collegit) de incarnatione Christi dicentē. Voce est promptissima, uerbis se-
 ctis, sed

οβ.
Conciones
Græcorum

- Sacra Venetorum Græcorum,** etis, sed nimium celer. Idem Gerlach. 17. Maij 1576. ad me. Adijciam et de Græcorum, qui Venetijs sunt, Ecclesiasticis exercitijs, quædam ex Epistola D. Hieronymi Visseri, ad me 9. Nouemb. 1580. Venetijs scripta Græcis, inquit, proprius uicus hic non est, ut Hebræis. Vnus Archiepiscopus, in magna Quadragesima solū concionari solet: ita ut cæteris temporibus nullæ conciones habeantur. Sacerdotibus Græcis suæ uxores sunt: sed Monachi matrimonium contrahere nequeunt. Et ex Epist. mihi antea 19. Mart. eiusdem anni Patauio scripta. Ferijs natalitijs, inquit, cum Venetijs essem: die S. Stephani, quo Græci festū Innocentiū celebrāt, Templū quoq; eorum accessi: mox animaduertens, ceremonias aliquot eis cum Romana Ecclesia esse cōmunes, aliquot proprias. Omnes Templū ingressi, genibus flexis, imaginem D. Mariæ (nullas enim statuas, sed tantū imagines Sanctorum depictas, uenerantur) osculabantur: et Psalmos suaues modulabantur. Summo eorum Sacerdoti, soli licet sanctuarium ingredi. Is sæpius altare cum thuribulo circumibat: bis corpus Christi, ut loquuntur cum calice circumferens. Absolutis omnibus, dabat singulis fragmentum panis: quo accepto, omnes imaginem D. Mariæ rursus osculati, domum redibant. Hæc ille, quæ tunc primū uiderat. Summus ille Sacerdos et Archiepiscopus, est D. Gabriel, Philadelphie Archiepiscopus. Similia his ad me 13. Jul. 80. Patauio D. Hieronimus Sengius Noerdingens. scribens: Ter inquit, Venetijs, Sacerdotes Græcorū duos (antea, cum D. Matthia Antheo, tui perstudioso) conueni: predicans tuum in Græcos studium, et rerum Græcarum desiderium, per interpretem Italum. Ambo promiserunt, se tibi scripturos hodierna lingua Græca: sed nihil adhuc Patauium ad me miserunt. Primario sanè tuum Biduum Gerlachianum misi. Alter distribuebat cenam Domini. Ad eam quicumq; uult, accedere sinitur. Minister, cum adolescentibus, inter porrigendum, continenter Græca quædā decantat: non altari (quod nullum habet) sed medio Templi, astans. Religio illorum, à Pontificia parum discrepare uidetur. Nam præter unum Deum trinum, etiā Sanctos inuocant. Præ alijs autem, Cosmæ et Damiano, Medicorū patronis, cultum exhibent: quos Sancto sanctorum (quod summus Sacerdos, solus intrat) appropinquarunt. Ad adorandum, omnibus horis accedunt: sed genu ad terram non procumbunt: quamuis alijs plurib. crucibus, more Pontificorum, se signent. Candelis accensis non utuntur: nisi quo tempore Sacra faciunt.
- ο γ.** **τέμπλον.** **Delubrum.** **Argyrorum Græcorū historia.** **χότρον.** **Santorinæ.** **Captiui decem.** **Iter Argyrorum,**
- Ολον τὸ τέμπλον τὸ τέμπλον, μία μόρια ἢ ἐκκλησία: εἰσέντες τῷ θεῷ, ἢ τῷ θιότῳ, ἢ τῷ νικολῶν, ἢ τῷ ἀλλῶν ἁγίω, ἔχουσι. Templum, est pars Ecclesiæ: imagines Dei, et Deiperae, et S. Nicolai, aliorumq; Sanctorum, habens. Sic intellexi ex D. Andrea Argyro, cuius supra mentionem feci. Conuersti ego, Delubrum. Inquit enim Seruius, Delubrum esse: quod uno tecto plura cōplectatur numina: ut Capitolium, in quo Minerva, Iuppiter, Iuno. Et quia φιλόλυτον sum: de Argyris, quantum sesquidie inter occupationes cognoscere potui, hic inseram. Dic. 23. Ianuar. 1581. uenerunt domum meam duo Græci, cum interprete Ioan. Fridrico Vucidnero Lipsensi, procero iuuenē: Latine et Italicè, non tantū Germanicè, loquente: ipsi, mediocris stature uiri, nacti illum Vuirceburgi: scientes ultra uulgarem Græcam, etiam Italicam linguam. Exhibuit mihi petitionem eorum Latine Vucidnerus, ut commendatos haberem in qua hæc narrabantur. Venit ad te, inquit, Lucas de Argenteis, seruus humilis E. T. qui cum esset Dominus in temporalibus, castelli S. Nicolai in Santorinæ in Archipelago: anno 1577. oppressus fuit à decem triremibus Turcicis. Captum est id eius castellum, cum omnibus suis pertinentijs. Abducti sunt Tripolim Syriæ, in miserissimam captiuitatem: ipse, et uxor eius, cum liberis: et sororius ac soror, cum tribus nepotibus, et præsentē Andrea. Quibus indicta est taxa 2500. Cechinorū: siue tria millia Coronatorum, et septuaginta. Confugit ergo prædictus Lucas ad charitatem principum, et præclarorum uirorum. Aduua ipsum commendatiuncula ad magnif. D. Rectorem Academiae, et literis aliquò commendatijs. Τότε ἐγὼ ἐδίξην ὁσάμην αὐτῶν. Postea, dum hic fuere, mensæ meæ adhibui: semper aliquid interrogans, et annotans. D. Lucas, sexagenarius erat, semicanus: D. uerò Andreas, 36. annorum, uir χαῖνς, Lucæ è sorore nepos: cognomento ἀργυροί, ex ἰνφ. σαυτορέλιον: quæ olim θερασία fuisse fertur: non longè distans ab insula Melo: quæ Athenienses sub finem lib. 5. Thucyd. bello subegerunt. Verūm Sandorinæ magis ad Orientem est. In tabella uerò chorographica, Venetijs excusa, inuenio, ab occasu ortum uersus, has insulas 1. Tiresiam. 2. Cain. nin. par uulam ἰνφ. 3. S. Erinin, ferè sextuplo Tiresia maiorem. Ergo θερασίων et S. εἰρήλιον, diuersas insulas esse uideo. Additur tamen in eadem tabella: S. Erinam et Tiresiam, olim coniunctas fuisse: deinde terræ motu diuisas: et ubi pars submersa sit, cum periculo nauigari. Sitam esse S. Erinam in Archipelago, seu Aegeo mari: distantem à Creta ἰνφ. milliar. circ. 60. et habere 40. milliarium ambitum. Huius autem ἰνφ. Castello S. Nicolai, præfuerat D. Lucas, et πῶς ἐματθαίς υἱός: tributarius Turcæ: sed postea, castello destructo, à Pirata X. tiremum Tripolim abductus est: qui etiam τὸς ἄγιαντὸς ὄλης (inquit Andreas) et αὐτῶν αἰχμαλώτων σου. Abducti sunt familiæ ipsius in Syriam hi.
- Κυρλαῖς, κυρἀνδρέας. D. Lucæ υιορ, πρεγίνα. Liberi eorum 2. μανόλη (Manuel) et ἀντόνιο. Soror eius, εἰρήλιον. Sororius, ἰωάννης τρεῖνς. Et 3. nepotes: ἰωάννης, ματθαί, et ἡλῆναις.
- Habebant ipsi duo, multorum magnorum literas commendatitias. Vt, Georgij XIII. P. membraneas, cum bulla plumbea: in cuius uno latere, nomen hoc: in altero uerò, facies Petri et Pauli. Item Lotharing. et Badēs. Principum: nec non Bauariæ Ducis, ad Vuirtenbergens. Ducem. Præterea: comitum, Baronum, et aliorum.
- Iter eorum fuit hoc. 1. Creta, μηρῆτις. 2. Ζάτιφ, Zante, Zacynthus. 3. Ancona: ubi Græcorum templum S. Annæ est. 4. Roma. 5. Venetiæ. Fuerunt in templo S. Georgij Græcorum: ubi D. Gabriel est, ἀχιεπισκοπὸς ἢ ἀδελφ.

Αδελφότης, Archiepiscopus Philadelphiæ: quem aiunt uirum procerum & macilentum esse, facie ueneranda, annorum X L. circiter: præsulem illius Templi: accipientem senos Zekinos in mensem, ab ipsa Signoria, seu magistratu Veneto. Viuere ibi: quia res Philadelphiæ, tenues esse: & pauciores Christianos, ijs locis. Venetijs habitare quatuor millia Græcorum. 6. Gallia, & Lutetia. 7. Treuiris. 8. Moguntia. 9. Herbiopolis, Vuirceburgum. 10. Augusta Vindelic. 11. Ratisbona. 12. Passauium. 13. Salisburgum. 14. Monacum. 15. Constantia. 16. Tybinga. Lucas, barbam & crines μελανόδον: Andreas, μελανόθριξ καὶ μελανοπύγων facie boni coloris: uterque, humanissimus: senior autem, paucioris sermonis: uterque, ad interrogata mihi benignè respondens.

Non multo post, quam illo die uenissent: mihi Episteti ἑγχερίδιον donarunt: Luteciæ eleganter minutis literis Græcis, ab Iacobo ἐπισκοπόπαλα, cognato ipsorum, Hispaniam petente, discriptum, candida membrana ligatum: cui Regis Galliarum insignia aurata, impressa. Cuius initio Andreas inscripsit.

Donatio belli.

Τὸ αὐτὸ βιβλίον ἔδωκεν ἐγὼ ἀνδρέας ἀργυρῶ, καὶ ὡς βίβλος μὲν ὁ κύριος λαϊκός, διὰ μίσην θιμωσί τ' ἡρώδης μαρτυρήν κρησύν, ἀξιοτάτην διδασκαλίαν.

Εγὼ ἀνδρέας ἀργυρῶ ἐν νησίς σου ἀπορρίψω τ' ἀρτζίπελάγω. Γνώστει, ἀξία, παρὺς, μίλ. Οἷ, ἀμύγκυλις, θιμωσί, recordatio. Γνώστει, Cōs insula, παρὺς, Paris. Senex, quò minus inscriberet, imbecillitatem uisus excusabat.

In alia charta, eodem 23. Ianu. Andreas mihi hoc scripsit. Ἰ δὲ λ' ταπλίον ἢ κηλοτί σου ἀνδρέας ἀργυρῶ, λίνα δέετι καὶ νὰ παρρακαλί τ' ἡρώδης διὰ τὴν κηλοτήτά σου, νὰ λαβὴ τὴν αἰώνιο ζοῦ.

Ανδρέας ἀργυρῶ ἐν νησίς σου ἀπορρίψω.
 Λήνας ἀργυρῶ θῆος, μὲν, γράφο ἐγὼ ἀνδρέας ὁ ἀνοθε τὸ αὐτό.
 Ηνὰ δέετι, ut oret, διὰ, pro. Δι τὸ αὐτό, pro ipso.

Deinde, in alia charta; nomina insularum 12. circa Sandorinam. νησὶ σου ἀπορρίψω, ἀρτζίπελάγω, mare Aegæum, ἐξ ἡ νῆσρα πόντι. 1. σιαρὸ, 2. ἀγιο νηλόλαω, 3. καὶ νηργιδόμπυργο, 4. ἀκρωτήρι, 5. νημπυργώ. Id est, Ins. Sandorina habet castella 5. Scarium, sanctum Nicolaum, Kænurgiobyrgum, Acrotium, & Nybyrgum.

Insulæ π.

Νέ, ἐξ ἡ νῆσρα οὐκ, ὀνόματι νί. Ins. Neos habet castrum unum nomine Nios.
 Ἀξία, πόλις, καὶ μητροπόλις, ὀνόματι ἀξία, καὶ ἀπαύο νῆσρα. Ins. Axia. Ibi Ciuitas metropolis, nomine Axia: & in monte, castellum.

νησὶ
 νησὶ

Πάρ, ἐξ ἡ νῆσρα δύο, καὶ χόρα μία, 1. παρὸννη, ἐπισκοπάτο, 2. κέφαλ, νῆσρα, 3. ἀγόςια. Ins. Paros habet castra duo, & unam ciuitatem. 1. Parikian, Episcopatum. 2. Kephalon, castrum. 3. Augustam.

νησὶ

Μίλ, πόλις, ὀνόματι μίλ, ἐπισκοπάτο: καὶ χόρα πολλή: καὶ οὐκ νῆσρα, ὀνόματι καστέλ κηλοτά. Ins. Melos. Ibi oppidum, nomine Milos, Episcopatus: & uillæ multæ: & unum Castellum, nomine castellum montanum.

νησὶ

Σερίφ, νῆσρα οὐκ, καὶ χόρα. Ins. Seriphus. Castrum unum, & uillæ.
 Σίφον, πόλις, ὀνόματι σίφον, καὶ χόρα. Ins. Siphonius. Ciuitas una, nomine Siphonius, & uici.
 Ἀνδρ, πόλις, ὀνόματι ἀνδρ, καὶ κασελί οὐκ, καὶ χόρα. Ins. Andros. Ciuitas eiusdem nominis, & castellum unum, atq; pagi.

νησὶ
 νησὶ

Μήκον, κασελί οὐκ, καὶ χόρα μία. Ins. Myconus. Castrum unum, & uillulæ.
 Τέν, τὴν ἀνοτήτιαν τὴν βοναυτίαν, χόρα τὴν, καὶ χόρα. Ins. Tenus, ditionis Venetiarum. Ciuitas una, & uici.

νησὶ

Ἀστυπαλία, νῆσρα οὐκ, ὀνόματι ἀστυπαλία, καὶ χόρα μία. Ins. Astypalia. Ibi castrum unum, eodem nomine, & uillulæ.

νησὶ

Ἀμύργο, νῆσρα οὐκ, ὀνόματι ἀμύργο, καὶ χόρα. Ins. Amurgus. Habet castrum unum, nomine Amurgum, & uicos.

νησὶ

Ἀναφύ, κασελί οὐκ. Ins. Anaphys, ubi castrum unum. Τα δύοθε νησὶα τῆ ἀρτζίπελάγω, Ηε sunt 12. insulæ maris Aegæi.

νησὶ

De ins. Creta, seu Candia, & alijs rebus, ex iisdem Argyris.

κρήτα.

- Cretæ ciuitates præcipuæ. {
 1. Candia.
 2. Relimo. Patria D. Frãcisçi Porti, apud Geneuates Græci Doctoris
 3. Castro, metropolis, Ital. Candia.
 4. σιτία, uel potius γία id est ignis.

Vna est Religio totius Græciæ, ἢ τῆ ἀγίης βασιλείας. Sed tunc in cœna nobiscum uersans D. Gerlachius, dicebat: multa non rectè ab Ioan. Damasceno addita esse.

Cytherorum, insulæ Venetorum, castrum, καψέλι, uocatur. Ibi est Episcopatus.

κρήτα, Creta tigo.

D. Michael Eparchus Corcyreus, διδασκάλος καλός (ait Andreas) Venetijs causas agit.

μυραμίλια

In ins. Creta uixit aliquando Andreas Curcumeles, uir ditissimus: με μαγαζία (ut est ού ισθίος φιλαργυρίαις μάται τῆς πορφύρας: libello de auaritia & superbia) μέθοδοις, μοσχοέτα, ως αὐτὸ μέλι (cum cellis uinarijs maluatici, siue muscatelli, mellis dulcedine) multas naues, quibus negociabatur, habens. Sed postea, amissis omnibus bonis, factus est egentissimus. Adhuc eius filium inquit D. Andreas uiuere, quem saepe uiderit: qui monachum agat (perche non ha da mangiar: quia non habeat, quod edat) alla madonna de Crotiri, in capo Salomo (ad S. Dominam Crotiriam, in promont. Solomonis) & sit septuaginta annorum.

Tunc idem Andreas, M. Eusebio Stettero. Scholæ apud nos Anatolicæ Moderatori, minus danti; & bene precanti, gratias agens, αἰτεῖται δὲ πρὸς ἀνακαλεῖσθαι διὰ ἐμῆς ἑτέρας πρὸς ἀνακαλὸν ἑγὼ διατάσσεται: quemadmodum precaris tu mihi sic precor ego tibi.

βούθρα τοῖς ἀργυροῖς

Die 24. Ianuar. aliquot Florenos αὐτοῖς ἀντιπροσέβαλον à Senatu Academico, & Collegio meo Philosophica, Commédau i eos literis. 1. Stutgardiam, illustrissimæ Principis nostri præcipuo Secretario, D. Melchiori Iegero: & M. Leonhardo Engelhartho, Scholæ ibi Rectori. 2. Argentinam, D. Ioanni Pappo Theologo, 3. Genouam, D. Francisco, & Aemylio F. eius, Portis. Nam repetituri Galliam erant. Et optimus Princeps (ut postea cognoui) liberaliter eos munerauit. Tum, in prandio hilares eram: interuentibus etiam honestissimis matronis, conuatiuibus meis: & uxori meæ charæ assidentibus: Margaretha Eggelspacchina, D. Iacobi Eggelspacchij, consularis in oppido imp. Biberaco uiri, pij & prudentis, F. Magistri Bartholomæi Megerlini, Professoria hic μακαρίτη, uidiua: et nobili ac decorata femina, Susanna Gallianerina Carintina M. Chiliani Freimylleri Halens. Suceit cui Ioan. Iacobum F. è S. Baptismate sustuli) uxore: eo tempore, donec uir eius peregrè rediret, domi nostræ habitante. Postea, magnopere & crebrò mihi, quanquam indigno, gratis actis: dextram meam osculati, eiq; fronte sua imposita εὐλογίαν Domini precati, discesserunt (quanquam libenter eos diutius retinuissem) Principem nostrorum quæsituri. Eis famulus meus, Iacobus Maier Bimicentis, uiam aliquo usque monstrauit. Pallia nigra gestabant, & sacculos: atque uterq; Græcus, scloppum cubitalem: solus uerò Vucidnerus, gladium. Dederam eis eandem quam biennio serè antè Stamatio Cyprio, benedictionem, ex 121. Psalmo. τοῖς σύγγενοῖς καὶ τιμίοις ἀνδράσιν κλέω λυαῖ καὶ κλέω ἀνδράσιν, τοῖς ἀργυροῖς, κυεὶς φυλάξει ἡμᾶς: καὶ ἐπὶ τῶν ἡμῶν, & quæ in eo Psalmo sequuntur: quæ uerba, etiam Vucidnero Latine descripsi μαρτυρῶ δὲ κέροις, ἐὶ τυβίγγη, τῆ πολ. Ιανουαρίῳ, ἔτι τῆς σωτηρίας τῶ α φ ω α. Ignosce, candidè lector, tantæ meæ φιλέλληλι ἀδολογίας, καὶ γλυκειῆς συμπαθείας: uὶ ἄνς interim ex his, & alijs, hodiernæ & nūscandæ Græciæ fortuna: ἀ quia nos ἀ φιλαδελφῶτος ἰσθῆς clementer defendat: & Ecclesiæ piæ, libertatemq; ciuilem, ἀπὸδ ἡμῶν usque conseruet.

Discessus eo nim.

Vocabula Barbato Græca.

Adijciam aliquot ex ipsis, uulgaris linguæ uocabula. τὰ μὲν τῶν: κακίμων, simia. μάπα, pila, σφέρα. ἀμυγροβία, proditio, ἑνθρόνησθαι, τὸν, sustuario eum affecerunt. ἐφύσισεν ἢ βάλασσα, mare intumuit. ζαριστής, Injor. χηβάδι, κατέλι, coclear. τὸ χόρι, uel μαυίνι, τῆς καταλῆς, manubrium coclearis. ζυμῆ, iusculum, suppen. κέρβα, et πολυτιμή, ἢ πόρην, μαυλίστρα, lena. γαβόνικ, procelli, μπικόνια, buccelle, ζίσση, κάψα, calor, σκότη, iecur, σίατα, νόσιαλα, offa. ῥοδολοσάματα, rosacea aqua. πρὸς ἀνακαλῶ, decedo de uia. φαναρίον, laterna. κακατροπίον, mali enadiunt.

Γράφῃ ἐπιτροπικῆ, Epistola commendatitia. ἀχάμνισω, debilito. μάσσαβια, supellex. αὐγὸ ταράχο, οὐα πείσ condita. αὐδισο, οὐτόρο, ἀσποντάειν, impingere, προσήσθησ. ἀξίση, ualet. βαγρόνα, portat. κατήσσορ, deorsum. ἀπότις, ἐπειδή, τζικάλω, ὀλα, κατέξω, respicere. γιάβει, ὀγιάβει, βέσση, palea, κλοττονοπῆσ, calcibus percutiunt. μάλωτο, captiuus. ἀπίδι μαγρόμελλο, pyrum coctum. ψυλλο, ψιτὸ, ὄφτο, assatum. ψυχικό, eleemojyna. ξανόςροφω, retrosum. βατζέλα, peluis. σιωτῆμιασ, commater. κομπομεῖοι, decepti. σμίο, subito simul, eis μίο: ταβολέτα, pugillares. ωινόλια, κακίονκία, pinus. νιπήρη, λαβέτση, gutturium. ζαρόνυ, corrugatur. ὀρμίσιοιό ινάτις, τρέλλανκῆ, il campanile. βιβιδια, cicer. παπλόμαξια ἰφαπλώμαξια, teges lecti. καλαναρχῶ, pulpitū librorum. χαρτί τῶ πανίς, charta ex panis. χαρτί βέβενο charta ex pelle agni. ἀποσμεῖο, ἡύσμεῖο, celebris. ἐσποκομεῖο, un ualente huomo, prestans uir, κορίση, nobilis Græcus. ποσοκλόα, ἰνστακία ἡπίσσο, sylua. busch. δάσος, sylua: ipsi pronuntiant per θ, φασε, σοβρα ὀμνη, ἢ ἡβ ῥνήτης, φτιάσση, edificare. σών, ἀφῆ, sufficit.

IC XC NIK, IH ZOYΣ XPICTOΣ NIK A.

Leo, Argyni F. Situni, aut Zituni Nicofia & Famagusta.

Ἡγάγηε γαμβρόν ἡδὲ τῆ αὐτῆ θυγατῆ. Ἀγάθη ῥωμαῖνὸς ὁ βασιλεὺς, λέοντα τῶ ἀργυρῆ, ἀνδρῶ γονναῖορ: καὶ κάλλα σώματῶ, καὶ ἰδέα, ἀπορφόροντα: σιωτῆσθη καὶ φρονήσση κοσμήμενον. Filie sue Agathe Romanus Imp. Leonem Argyni F. collocauit (anno Christi circ. 918). uirum generosum: & corporis forma, prudentiaq; animi, ornatum ac præstantem. Georg. Cedrenus. Ἐπίση τῶ ἡύσσορ) Que de Cypro, & alijs insulis ex Stamatio Donato cognouerant: huc apponant. Situni (inquit) patria mea, est oppidum meum Tybinga: & habuit 9. millia domorum, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ἄσση δάσ, Νία

εία, Nicosia, 40 millia domorum. ἡ πρώτη ἐστὶ πόλις ἀ νύκτε, ἡ λαμπροτέρα: καὶ ἀστυνόμος, ἡ ἀμείνων: pri-
 maria urbs Cypri, Nicosia: proxima, Famagusta.

Μάρμαρα,
 Ηἱερός:

Ait, uirum Famagustae etiam uenisse, nomine μαρμαρέξ, magno corpore: qui tempore obsidionis Tur-
 tica, saepe urbe egressus (permissu Ducis) fretus gladio suo (qui, magnus fuerit ad ambas manus: διχόροιο
 μάχην, ein Schlachtschwert) Turcas multos simul interfecerit, prouocans his uerbis τῆνοι τῆνοι, ἐλάτε
 πρὸς ἐμὴν: αὐτὸς ἔγει αὐτῶν, καὶ ἀστυνόμοι: Turca Turca, uenite ad me: si estis uiri, et fortes, et si quoque saepe
 prouocarunt eum: Μάρμαρα, uenias uenias. Interfecit aliquo die tres, aut quatuor, aut uiginti. Famagusta
 autem fuit 24. menses obsessa. Noluit ille abnegare Christum: cum Turca ei dominatum offerret. Ἄρ' ὁ θεὸς με
 μάσ: τίς οὐκ ἀντίδωκε μάσ: Si Deus pro nobis: quis contra nos? Ὁ θεὸς δίδω περὶ τὰ παρρηματὰ (pro, πα-
 ρρηματὰ) ἔσθ' ἀνθρώπων, καὶ τυραχυσματῶν: καὶ δίδω τὸν δίδω τὰ καλά, Deus dat primò crucem homini, et calami
 tates: deinde dat bona.

Cyprus, in circuitu habet 700 milliaria Cypriaca: et 2. Cypriaca milliaris faciunt 1. milliare Germanicum.
 Tota Cyprus, oppidorum et uicorum habet 15. millia. Famagusta, et πάφος, et λιμὸν, habent portum ma-
 ρι: λαμπροτέρα, ἀπέστ ἀ τὸν 15. milliaribus: Famagusta, 30. milliaribus, nempe quadridui itinere. Situm respicit
 Asiam et Rhodum.

Cypri ampli-
 tudo.

Ait, in Olympo qui solus in Cypro sit mons esse animal, corpore et cauda ὀφιοειδής, quadrupes, magnum
 (longitudine equi, et satis altum) robusta pelle: ferrum non curans, sed bombardas: homines obuiam uenien-
 tes deuorans. Vinci tamen a catto. fele uno, aut duobus, insidiantibus, insiliētibus, oculos (magnos) eruentibus
 et necantibus. Cypri enim cattos, esse multo Germanicis maiores. In eodem Olympo esse unū tantum Mona-
 sterium, τὸ μοναστήριον ἀγίας αὐγῆς: in quo esse 4. Monachos, ταῖς αὐγῆς: qui tales ἀλάτ cattos. Ani-
 mal illud uocari λέμινγα, et esse, quales sint crocodili in flumine.

Λέμινγα,
 animal.
 Olymp' M.

Linguae Cy-
 pri, et aliarū
 insularum.

In Cyprio sunt 5. linguae:
 { Græca, ἑλληνική: alijs Græcis dicta, ῥωμαϊκή,
 καλοθεϊκή. Turcae nunc dominantur.
 ἑβραϊκή.
 ἀλβανική.
 ἰταλική.

Ait, in insulis magnam esse uarietatem linguae Græcae: aliam dialectum, in dia: et multa barbara uerba ad-
 mixta. Græcis etiam alijs, διουσότορον esse Cretensem linguam: sicuti Belgicam, nobis Germanis. Derideri à
 cultorib', qui corruptius loquuntur, τὸ πῆλορον (inquit) uocamus eos: qui semper uocantur τῆ, sive τῆντα: id est, talib.
 uerbis, quæ sic incipiunt, aut desiniunt: ut pro νεοβάτο, νεοβατάρη: ἀπὸ ἀπὸ τῆ, seu ἀπὸ τῆ. Cetero qui in-
 sulas ait, propter fertilitatem et amoenitatem, quasi Paradisum esse: si nō essent Piratarum incursionēs. In Ma-
 cedonia, adhuc esse optimam linguam Græcam, et formosas foeminas. Addidit cum mihi uocabula ἐὸν βίω Ἀ-
 πόλλωνι et Τάρτῃ exponeret in insulis moris esse: mares inter se certare uicissim talib. carminibus: quibus plu-
 res ex ijs Versus recitare possit. Sic etiam inter se honestè certare iuuenem, et uirginem charam, litra edes.
 Adesse auditores, qui annotent. Fieri hæc animi causa: accedere conuiuia, choreas, cantus.

τὸ πῆλορον,
 Poësis Insu-
 lanorum.

Græci oderunt Italos, et Hispanos, propter eorum petulantiam in foeminas. Interficiunt etiam Turcas: si
 uim ipsorum, uxoribus, aut filiabus, inferant. Omnino Cretenses non patiuntur, suas foeminas rapi ab Italis mi-
 litibus: sed morte afficiunt eos.

Græci, con-
 tra libidines:

Quando nuptiæ celebrantur, si manè σμεία ἀ παρθενίας Sponsæ, ἐν τῇ γαμικῇ σπονδῇ ἀ mulieribus inuen-
 ta sunt: magna exoritur letitia. Si non inuenta: obtinetur. Sponsus illam parentibus remittit: nisi Turci-
 cus Magistratus, muneribus corruptus, cogat eum retinere. Sed talis, saepe solum exilij causa uertit.

Prouerbium recitabat de Græcorum præstantia: utraq; lingua.
 Ἑλλῶν ἔτι τῶν τῶν πῆλων.
 Ἑλλῶν ἔτι τῶν τῶν πῆλων.
 Ἑλλῶν, καλὸς γὰρ τῆς.
 Ἑλλῶν, καλὸς τῆς τῶν τῶν πῆλων.
 Ἑλλῶν, μαχάριον καὶ τῶν τῶν πῆλων.

Quibus reb.,
 excellant
 Græci.

Græco à la tauola.
 Græco à la mare.
 Græco, bon marneri, uel marinari.
 Græco à lo letto.
 Græco à spara & targa.

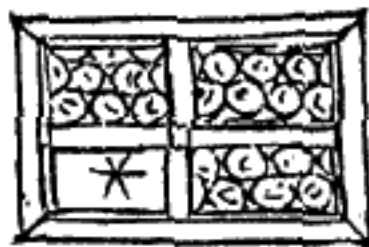
Siciliae munitio. In Sicilia, libenter habet Rex Hispanus Græcos, & Albanos milites. Sunt in ea insula 30. millia peditum scloppetariorum, & 30. millia equitum. Rustici Siciliae, fortissimi sunt, & astutissimi. Non potest Turca ibi descendere. Intra diem & noctem, totus ille exercitus colligi potest. Palermo dicitur habere X. millia equitum, & XXXVI. millia peditum. Tantum sunt ciues. Eius urbis ambitus, est 5. miliarium Italicorum, seu. 2. miliarij Germanici.

Troia. Ait, se uidisse quosq; prope mare, Troiae ruinas, quæ terrâ sit alba: multos adhuc superesse muros: cætera uerò, destructa. Maiorem Constantinopoli fuisse urbem. Inde non longè abesse in s. τοῦδο: et ab hac propè distare paruum insulam, nomine ἀρχιστράτηγος. Ait item, in Macedonia urbe Saloniki (Theffalonica) esse typographiam. Phocam deniq; (genus marinæ bestuæ) habere caput, sicut mulier: uiuere tum in terra, tum in aqua: habere mamas, uentrem album, caudam paruum, & quatuor pedes: esse, sicut ursam, pilosam. Non comedit, sed comedere pisces: καὶ τὴν οὐράν ποδας, id est, polypodas.

Phoca.

Vocabula. In Museo meo, uocabula rerum mihi indicata, λαβῆτο, testudo musica, lauten. φθῆνη (προ θῆνη) τῆ λαβῆτο, theca testudinis, lauten suter. χορῆ τῆ λαβῆτο, testudinis collum, Kragen. κλειθρία τῆ λαβῆτο, aut φίλλες, οἱ νόκλαβοι, diæ uirbel. Βέριαια (προ, βέριαια) uel σημάδια: ligamina testudinis, diæ bunt. χορδῆς, fides, saiten. τῆ πρώτῃ χορδῶν, maxima chorda, der gros brummer. Reliquæ fides: αὐτοῦρα, τρίτη, τιταῦρτι, πέμπτη, ἕκτη. ἐγὼ φορδῶν τῆς χορδῆς, ordino fides, ich richt die saiten. να παίζη, canere fidibus. λύρα, ein geig. σύρμα, der geigē bogen. ἀργυρόμυλο, bisem Knopff.

ἀνώφλιον

Lignea latera. 4. fenestra, fenesterrham.

ξύλο seu παρασάτι

στέλε.

* Vocatur παραθύρι, leußer. Ipse pronuntiabat, παραφύρι.

κατώφλιον, simsen, basis fenestrae.

ἰαλλί, vitreus orbiculus, ein scheub.

Σανίδι, asser. χαρταῦρατι, pulpitum. ὀρθοβίβλα, planula, band an der thur. σημαίνι, scamnum, aut sella. ὄντοςγι, arca. ἀρμασί, gutturij cista, giesfaß Kastim. κιάστραπα, hydris. λεκαῶν, peluis, mallucium. κιοσάκι, miantile. φυλαχτοῦλάρο, theca coclearia. κλῆνη, κρεβάτι, lectus, grab batus. προσηφλάδι, puluinus. πῶβληνη κῆπῶ, culullus, Krausen. γράφισμα, pictura. κανθιλάρι, candelabrum. χορδῶρτια, chirothecæ. χορδῶρτια πλεχτά, glisamet hæmschuch, plexæ chirothecæ. κωσάδιο, flabellum. μύσση καρίοιο, nux myristica, muscatnus. κανέλα, cinnamomum, μύσδαλο, amygdalum. φίλδρα, galgant. τζιντζίβι, ginger. καλαμαρί, calamarium. μελάρι, atramentum. κῆγιν, μελάρι κῆγιν, brisilg. φτῶρδρ, pēna. καλάμι, calamus scriptorius. γύρο, circulus. κελάρτι, cubiculum. φλοκέλι, scoræ, bæsem. φλοκαλῆσομῆ φ γῆς (προ, φλοκαλῆσομῆ) uerremus terram, purgabimus. παστρομῆν, mundamus. κωσισμῶρ κλοναρῆ, bene oleis ramus. κῆτα, feles. μέ λιχῆ, me lambit. μέ κωχῆρῆ, me purgit. δακίον, mordet.

Hæc, ex Stamatio. Ceterum, Cypriorum nunc sub Turcis, multò clementiorem accipio esse seruitutem quàm antea fuerit: & ipsorum Ecclesiam, Patriarchæ Byzantino conformiorem.

οἷ. **κλεισάγιον.** Ἅγιος ὁ θεός) Appellatur τρισάγιον, seu τρισάγιος ὕμνος. Ἅγιος ὁ θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nostri. Vide Niceph. li. 14. ca. 46. et Paulū Diacōnū lib. 14. Erant tēpore Theodosij minoris imp. terræ motus per 4. menses tantus: ut populus ex urbe Constantinop. in campos excurreret, cum imp. & patriarcha, cum fletu Deum orantes. Quodam die idem populus, maximo rursus terræ motu facto, clamabat, κῆρ ἐλέησον. Tunc subito (ut est in meo manuscr. Barbaro Græco Chronico, quod Michaelis Cātacuzeni fuit ἡρώδης πατριάρχης ἡρωδίου ἀπὸ τῆς μέσης, καὶ θείας διωξείας, εἰς τὴν ἀσῶν, ὡς πρὸς τὸν ἕρῶνδρ: καὶ ὁ λαὸς, ὅλα ἐφείλει. καὶ ἐχάθη τελείως, καὶ ἔβλεπεν τὸ ἐγγίσιον: καὶ μετὰ ἄρα μὲν πολλῶν, πῶβληνη κατέβη εἰς τὴν μέσην τῆς κλῆρῆ: καὶ εἶπεν, ὅτι ἐπαρῆγγελλῶ με ἅγιοι ἄγγελοι, να σὰς εἰπῶ: ὅταν πωῆτε λιτανείας, να ψάλλετε ἕτως. ἅγιος ὁ θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. μυστὸν ἄλλο προσθύσῃτε ἀπαύω τῶ. Raptus fuit puer, minutus Diacomus, ἐ medio, ui diuina, in acrem, tanquam in cœlū: cuncto populo obstupescente: & proptus ex oculis euasit. Diu post, tandem in medium cleri rursus delatus est, dicens: iusserunt me dicere uobis sancti Angeli: ut quando Litanias facitis, canatis sic: Sanctus Deus, &c. nec aliud quicquam addatis. Εχάθη, perditus est, euasit. Factum hoc, aliquantò post: quàm D. Chrysostomus corripuit, εἰς τὸν Χριστὸν 440. Constantinopolin relatum fuisse: cum 422. in exilio mortuus fuisset.

οἷ. **Templum Sophiæ.** Eis τῆς ἁγίας σοφίας) Templum S. Sophiæ, septo Regio (ipsi Sarai) uiciniissimum est: uia duntaxat intermedia: altissimum & amplissimum: columnis de omni genere marmoris, & incredibilis magnitudinis, magnissimis. Portæ eræ, altissimæ & plurimæ, elegantissimi operis. Parietes omnes anteriores porticum

porticuum, Templi, aularum superiorum, infinita uarietate præstantissimi marmoris uestiti. Omnes camere, calculis, et tessellis uitreis inauratis tectæ, imagines Sanctorum representatibus (sed singularum facies, à Turcis crasse) opus et ædificium planè incomparabile. Summò hodie templum Turcarum est: in quo quotidie unus ex ipsorum Doctoribus, magna frequentia Auditorum docet. Cuius audiendi causa, cum 14. Maij, præsentis anni, cum alijs nonnullis ingressus essem: à Saraceno quodam, et duobus *ἑταίροις* (quod est Græcorum et Turcicorum Sacerdotum nomen) tanquam profanatores Templi, expulsi fuimus. Gerlach. in Epist. 27. Nouemb. 75. ad me. Bona opera egregiè Turcæ amplificãnt: præsertim supererogationis, ad quæ ex lege non teneantur. Ut, ad preces, tum uiros, tum foeminas quotidie quinque teneri dicit. Sed in Templo eas peragere die et nocte, maioris præmij esse. Conciones audire, non cogi lege. At, qui audiat, amplissima præmia consequi. Concionantur tantum die Veneris, ab hora 12. usque ad 1. uel. 2. pomeridianam. Ante meridiem, certi Sacerdotes Textam Alcorani ex loco editiore legunt. Postea Deum laudant, ipsiq; gratias agunt pro ueritate reuelata: pro Rege et grege orantes. Tandem, tota congregatio preces consuetas peragit. Mulieres Templum non ingreditur: sed domi ipsdem uicibus et Cæremonijs orant. Die autem Veneris, ante Cancellos Templi, concionantè audire possunt, quæ uolunt. Idem Epist. ad D. Ioan. Brentium, Theol. D.: 6. Nouemb. eodem 75. anno.

ὑποθήκη
Theologica] lectio Turcica
Conciones.

Εἰς τὰς ἑβδ. ἑσπέραις, Versiculis. Τὸ χαῖρε, γούνα, σὺμψῆρ, ἰσθδὶχὸν.
Θαβόειον, Λόβας, Βάσις, Φύλον, Εὐχόρις, ἄρτις, πνδύμα, καὶ νόρπυς μέρ.

Tò μὲν πρῶτον ἠὲ πρὸς τὴν αἰῶνα. Sultan Selimus (inquit Gerlach.) uoluit Moscheam in loco Patriarchatus edificare. Sed pecunia data Mediatoribus, priuilegia Patriarchæ prætendentibus, et tributum annuum: transtulit eam Adrianopolin.

οζ.
Periculù Patmacaristæ.
οη.
P. Hieremia periculum.

Σὺν αὐτῷ τῷ πρῶτῳ ἠὲ τῷ Constituerat (inquit idem, Epist. ad M. Samuelcm Hailandum, 29. Decemb. 77.) D. Patriarcha (Hieremias) in mense Nouembri Ecclesias Græciæ uisitare: sed metuit, ne interim Metrophanes (Antecessor in Patriarchatu) sedem Patriarchicam occuparet. Quanquam hanc non repetere Metrophanes dicitur: sed promissum à Patriarcha pecuniam exigere. Nam ei, de iure suo solioq; cedenti (quia ita supremo Bassæ, et Michæli Cātacuzeno, uidebatur) Hieremias quotannis CCC. Ducatos, si urbe excederet, promiserat, concesserat ille in montem Atho: ubi circiter 4. annos uersatus: audito, Cantacuzeni auctoritatem, in Ecclesijs Græcis hætenus dominati, concidisse: rediit cum spe recuperandi dignitatē priorem. Quæ frustratus, promissum exigit à Patriarcha: qui se nihil debere ait, quòd alter pacto non steterit: sed clam quæredò Patriarchatu, molestias et expensas plurimas sibi fecerit. Sin urbe excedens, Chij, Mitylenæ, aut in alia metropoli, quietus agat: sed quotannis ei CCC. Ducatos numeraturū. Urbem enim duos Patriarchas capere non posse. Metrophanes, et manere, et pecuniam habere, intendit.

Agitur causa apud infideles: ex quib. uterq; sibi Patronos, munerib. non paruis asciuit. Nec finis erit litis. Interim Ecclesia Græca expilatur: quia omnes redditus et elemosynæ, ex Metropolitibus colligi solitæ, à Patriarcha, ob tuendam dignitatem Turcis effunduntur. Accedit æs alicum Cantacuzeni: quod Regi Turcarum debet maximum: magna ex parte, ut dicitur, Ecclesiæ elemosynâ persoluumdum. Cuius gratia etiam Græciam, Vualachiam, et Moldauiam, pertransire Patriarcha constituerat: ut Patrono suo Cantacuzeno, in colligenda pecunia gratificaretur. Sed propter causam dictam, consilium mutauit. Theodosius Protonotarius; hoc anno ex Cycladibus, reliquisq; Aegæi maris insulis (*ἑξᾶρχ. ὄρη*) aliquot millia Ducatorum contraxit: ex quibus Patriarcha tributum Turcis soluit: reliquum, in suum usum conuertens. Hæc, ille. Exitus tandem hic fuit. D. Michæel Cantacuz. die 3. Mart. 1578. Anchiæ, in sua domo, quæ splendidissima est, strangulatus periit: quòd putaretur Moldauicarum turbarum, et aliorum malorum, autor esse. Item, aduersarium habuisse Constantinum Palæologum: qui, gratosus apud Tartarum est: sed Byzantij pauperem uxorem, et duos filios, habet. Solitus fuit Michæel mula per urbem uehi: habens sex Præcursores, et unum ministrum sequentem: et modesto uestitu utens. Periit non multò quinquagenario maior: conspicuus uir, sed Ecclesiæ dominans: nō facillè Episcopo, aut Metropolitæ, creato: nisi ei pecuniam dedisset. Cùm captus fuisset: filius eius ad trirèmes condemnatus fuit. Sed demonstrato, cum consiliorum patris ignarum fuisse: et non rarò à rebus quibusdam illum dehortatū esse: supremo Bassa intercedente, salutem inuenit.

Propter Metrophanem.
Mich. Cantacuzeni mors

Die 11. Octob. 1579. Mehemetes, supremus Bassa (Imperatoris uicarius: sexagenario maior, sed ualidus) interfectus est ab homine uilissimo: cui ipse septe elemosynam dederat. Dicitur is fuisse Monachus Turcicus (des ordens em Deruuisch) qui eum confodit, aufferdem Salim Diuân (id est, in loco, ubi Senatus, aut iudicium, habetur: ubi talis Bassa, solus sedet, et sententiæ fert: quia uariæ causæ offeruntur) in cin di, id est, mediâ circiter tertia post meridiem. In Octobri enim hora circ. 2. in æstate uerò circ. 3. conuentus huiusmodi fit: quando scil. tertio conuocatur ad Templū à Turcico sacerdote populus: qui quotidie quinque ad precandum conuenire solet. Is percussor, statim à circumstante corona concisus fuisset: nisi Mehemetes ipse non permisisset, uulnus suum alligari petens. Postridie tamen omnes illi artus fuere contusi: ipse, per urbem raptatus: tandem quadrifariam dissectus: frustra ad aliquot partes suspensus. Nemo hominum (ne Sultanus quidem ipse, qui eum in Saragliam ducendum curauerat) causam tanti facinoris ex ipso extorquere potuit. Bassa, accepto illo uulnere non 2. horis superstes fuit: in cuius locum, Ahnates Bassa, supremus Vesterus substitutus est.

Mehemetæ Bassæ cōfictio.

His

Pro Hieremia, Metrophanes iterum Patriarcha.

Ex mortuo Hieremias restitutus.

His Causis (nempe utroq; Patrono Cātacuzeno & Mehemete, amisso: & Metrophane urgente) factū est: ut D. Hieremias ē Patriarchico culmine deciderit: & D. Metrophanes 24. Decemb. 79. eō restitutus sit.

De hoc Metrophane (qui est amplius LX. annos natus) sic post alia mihi D. Gerlach. 7. Mart. 1578. scripserat. Vir est humanissimus, simulq; grauis: nec à nostris Ecclesijs animo alienus. Cumq; olim Cæsare & Metropolitanus agens, Ecclesiam orientalem cum occidentali unire studeret: eius rei gratia Romam profectus: inde à Synodo Clericorum & nobilium, Constantinopoli habita, excommunicatus fuit. Attamen postea uirtute sua, ad Patriarche honorem (quo propter suam doctrinam & prudentiam dignus erat) ascendit. Mx sepius, se in urbe, & in uicinijs Chalce (ubi Monasterium S. Trinitati suis sumptibus edificauit) inuisentem: Testamentoq; nouo Græco, pulcherrimè excuso, donantem: humanissimè semper accepit. Hec hæctenus. Tandem uerbō

(ut mihi 17. Ianuar. 1581. D. Solomon Schuueickerus scripsit) hic Metrophanes XL. Aug. 80.

mortuus est: & mox D. Hieremias, in Patriarchicam sublimitatem restitutus.

F I N I S.

TURCO.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

TVRCO GRAE CIAE LIBER TERTIVS:

Varias Græcorum inter se EPISTOLAS,
ab anno CIO. IO. LVI. usque ad CIO. IO. LXXX.
Christi, varijs in locis scriptis, tribus partib.
distinctas habens: quarum PRIMA vulgares,
purius conuersas: ALTERA puriores, in
vulgarem linguam traductas: TERTIA
verò mixtas, seu Ecclesiastico
stylo scriptas, continet:

Græcè & Latinè à MARTINO CRVSIO, in Aca-
demia Tybingensi V. L. Professore, editus:

Vnà cum copiosis eiusdem Crusii Annotationibus.

